

De mens tussen twee werelden

**Een selectie van goddelijke openbaringen,
via het "innerlijk woord" ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij lief, en als iemand Mij liefheeft, zal mijn Vader hem liefhebben. Ook Ik zal hem liefhebben en Mij aan hem doen kennen.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling Gods woord, dat ons in de belofte volgens Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken, omdat het Gods Wil is.

Allen, die dankbaar zijn voor het Woord Gods, nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen die dat het meeste nodig hebben.

Vertaald en uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

<http://www.berthadudde.net>

Nadruk is per hoofdstuk, met het noemen van de bron, maar zonder veranderingen, geoorloofd.

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezië, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het "innerlijk woord".

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandsgewijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles wat mij gezegd wordt op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de wil van God zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave

- BD.1933 Erfelijkheid en aanleg
- BD.3230 Dienen of strijden - Het verschillende doel van het lijden
- BD.3697 Door mensen gegeven geboden - Naastenliefde - Het gebod van God
- BD.3716 Het gevaar van het nietsdoen
- BD.4877 Over het God zoeken en vinden
- BD.4878 De voorloper van Jezus aan het einde
- BD.5100 De dwaling van het menselijke streven naar aardse goederen
- BD.5136 De macht van satan
- BD.5172 Schijn en werkelijkheid
- BD.5405 De smalle weg
- BD.5565 Geestelijke nood - Verkeerd denken
- BD.5575 De zin van lijden en ziekte
- BD.5647 "Wie door God wordt bemind"
- BD.5753 Het luisteren naar het aangesproken worden door God
- BD.5823 Geestelijke en aardse nood
- BD.5825 Liefde tot de wereld
- BD.5845 Gods liefde gaat uit naar allen
- BD.6194 Ernstige waarschuwing de wereld niet aan te hangen
- BD.6340 Genademiddelen - De weg met God
- BD.6547 Meelopen is nutteloos

BD.1933

29 mei 1941

Erfelijkheid en aanleg

Het aards bestaan van de mens beantwoordt aan zijn aanleg, dat wil zeggen: aan zijn ziel kleven fouten en gebreken waarvan ze zich moet bevrijden door haar levenswandel op aarde. Deze fouten en gebreken zijn niet bij ieder mens gelijk - en wel daarom, omdat iedere zielesubstantie tevoren een andere uiterlijke vorm tot leven heeft gebracht, waarin dan zekere vreemde zaken, goede of slechte, meer of minder sterk ontwikkeld werden. Bijgevolg zullen ook de mensen in hun aard geheel verschillend zijn en zodoende ook verschillende opvoedingsmiddelen nodig hebben, om dat te bevorderen wat goed in hen is - en dat te overwinnen, wat gebrekkig of slecht genoemd kan worden.

Het zou nu geheel verkeerd zijn aan te nemen dat alle zielen er het zelfde uitzien, op het moment van hun belichaming op aarde. Er zijn veeleer zo velerlei verschillen - en de mens schrijft deze verschillen in aard toe aan erfelijkheid. Het kan ook wel naar buiten toe zo schijnen als zouden de kinderen voor hun aards bestaan een bepaalde (erfelijke) belasting op de koop toe moeten nemen, en wel karakteristieke eigenschappen van hun wezen, die zowel bevorderlijk als ook hinderlijk kunnen zijn om zich geestelijk te ontwikkelen, waarvoor zij echter niet ter verantwoording geroepen zouden kunnen worden, omdat volgens hun motivering - het "erfgoed" mede een rol speelt buiten hun eigen schuld - er dus in overeenstemming daarmee ook meer kracht nodig is deze aangeboren fouten te bestrijden en te overwinnen.

De mens moet tegen al zijn fouten strijden en aan zich werken om de rijpheid van ziel te verwerven. En als in hem bijzondere aandriften de overhand hebben, moet het voor hem duidelijk zijn dat niet de ouderlijke aanleg het wezen van de mens bepaalt, maar dat de mens juist deze zwakheden en fouten uit de oneindig vele belichamingen voor het stadium als mens, tot zijn aard liet worden, waarin het wezen zich behaaglijk voelde en er niets voor deed om zich te bevrijden van zulke fouten en gebreken. Hij voelt zijn gebreken als 'n goed recht, omdat hij deze als meegekregen buiten zijn schuld beschouwt.

En toch was het zijn vrije wil zich bij die mensen aan te sluiten voor de tijd van zijn leven op aarde, die overeenkomen met zijn aard. Juist deze mensen met dezelfde aard hadden aantrekkingskracht voor de ziel die zich probeerde te belichamen - en bijgevolg spreekt men algemeen van erfelijkheid - ofschoon de lichamelijke ouders geen aandeel hebben aan de aard van de zielen, voor wie ze zorg moeten dragen gedurende de tijd op aarde.

Daarom moet ook iedere ziel de arbeid zich positief te ontwikkelen zelf ter hand nemen. Die kan nooit door een medemens, ook niet door de lichamelijke ouders van haar afgenomen worden. Evenzo zijn de ouders schuldloos aan de aanleg van hun kinderen, al heeft het ook de schijn als zouden de kinderen onder de erfenis van de ouders te lijden hebben. Ieder wezen draagt voor zichzelf de verantwoording, alleen dat de mens, zolang hij aan de hoede van de ouders nog is toevertrouwd - gewezen moet worden aan zichzelf te arbeiden, want de arbeid aan zijn ziel moet ieder mens zelf volbrengen, daar hij zich anders niet bevrijden kan van zijn zondeschuld van weleer.

Amen

BD.3230

23 en 24 augustus 1944

Dienen of strijden - Het verschillende doel van het lijden

In het stadium van wilsvrijheid hoefde het schepsel de tegenstander van God niet te vrezen als hij maar in de liefde zou willen gaan. Dan heeft het hem overwonnen, omdat de tegenstander van God geheel machteloos is tegen de liefde. Dus zou de mens zich ook vrij kunnen maken van verzoeken en verleidingen, want deze hebben geen invloed op hem, zodra hij werkzaam is in de liefde. Maar dit laatste is afhankelijk van de vrije wil van de mens en daarom is de mens zelf de beweegreden van zijn bestaan op aarde, dat of voortdurende strijd is of dienende liefde. God ziet in het hart van ieder en Hij laad over de mens dat komen wat hij nodig heeft, zoals Hij echter ook hem gebrek laad lijden die Zijn hulp, Zijn troost en Zijn bemoedigende woorden niet nodig heeft, omdat hij innerlijk tegen Hem is, dus geen liefde beoefend, die blijk geeft van zijn naar God gekeerde wil.

Liefde en God zijn één en bijgevolg is een liefdevol mens ook met God verbonden en moet de tegenstander Gods de baas zijn. Is de mens gewillig werkzaam te zijn in dienende naastenliefde, dan zal hij niet zo in het nauw worden gebracht door de verzoeken van de wereld, hij heeft deze in zekere zin al overwonnen, wat echter niet uitsluit dat hij leed moet dragen, omdat leed niet alleen de mensen tot God moet brengen wier wil nog van God is afgekeerd, maar omdat het ook de mensen die er naar streven bij God te zijn, moet louteren. Maar het leed wordt in deze twee stadia verschillend ervaren.

De eerste verzet zich daar nog tegen, omdat hij zich nog niet wil buigen onder een Macht, die hem beperkt in de genietingen van het leven. Hij zoekt de wereld nog en voelt elk leed als een benadeling, als een gebrek om van het leven te genieten, en dus als een dwang die hij niet wil erkennen. En er kan zeer veel leed voor nodig zijn voor

hij zich heeft overgegeven, en zo'n strijd is het werk van de vijand, die nog steeds de mensen tracht te winnen met de wereld en haar vreugden, die hem dit alles voor ogen houdt om zijn begeerten ernaar te versterken en hem dus van God af te brengen. Is echter de mens werkzaam in de liefde, dan dient het leed hem alleen nog tot voltooiing, tot het rijp worden van zijn ziel, dan heeft de tegenstander van God weinig macht over hem, dan wendt hij zich af van de wereld en door het leed sluit hij zich steeds dichter bij God aan.

Dit onderscheid moet worden onderkend wanneer het verschil van het lijden wordt overwogen, wanneer goede en slechte mensen daardoor worden getroffen, mensen die nog totaal van God zijn afgekeerd en degenen die het leed schijnbaar niet meer nodig hebben om Hem te vinden. Steeds heeft het leed een ander doel, maar het eigenlijke doel is de volledige vereniging met God. Het grootste gevaar voor de mens is de hang naar de wereld en zijn (eigen) liefdeloosheid, want dan is hij nog helemaal in de macht van degene die hem te gronde wil richten. En dan heeft hij strenge opvoedingsmiddelen nodig om te veranderen. Pas wanneer de hang naar de wereld afneemt, kan de liefde in hem ontbranden en dan pas kan het leed andere vormen aannemen, maar hem niet helemaal bespaard blijven zolang de ziel niet volledig van haar afvalstoffen is ontdaan.

Daarom is het beoefenen van de naastenliefde doorslaggevend voor de graad van zijn ontwikkeling, het is doorslaggevend voor de diepte van het leed, want waar de liefde beoefend is, dus waar God zelf is, daar zal ook het leed makkelijker te dragen zijn, omdat de mens de uitstraling van kracht van God kan ontvangen en hem derhalve niets terneerdrukt. Hij hoeft niet meer te strijden, veeleer alleen maar te dulden en te wachten op de hulp van God, die elk leed van hem afneemt als de tijd ervoor daar is.

Dienen of strijden, moet de mens en wel beantwoordend aan zijn wil en het in staat zijn van hem, om lief te hebben. Het dienen zal hem licht vallen, het strijden echter grote kracht eisen wil hij het niet moeten afleggen tegen de macht die alles aanwendt om zijn ziel in de duisternis te trekken en die zolang invloed heeft op de mens, zolang hij zonder liefde voortgaat, omdat hij dan ook nog ver van God is verwijderd. Pas de liefde maakt hem vrij van deze macht, pas de liefde maakt hem sterk, want de liefdevolle mens is verbonden met God en betreft van Hem zijn kracht om de tegenstander van God te overwinnen.

Amen

BD.3697

25 februari 1946

Door mensen gegeven geboden - Naastenliefde - Het gebod van God

Door geboden of leringen die hun oorsprong hebben in het menselijke willen zult u de rijpheid van uw ziel nooit verhogen, want Ik beoordeel de mens alleen naar zijn wil te leven naar mijn welgevallen. Dus de geboden te vervullen die Ik hem gegeven heb vanuit het inzicht van hun doelmatigheid. Lopen de door mensen uitgevaardigde geboden parallel met mijn gebod van de liefde, dat ze dus alleen ten doel hebben de mens tot liefde aan te zetten, dat de vervulling van de geboden een uitoefenen van onbaatzuchtige naastenliefde is, dan hebben ze ook mijn toestemming, want dan is ook duidelijk het werkzaam zijn van mijn geest in die mensen herkenbaar die de opstellers van zulke geboden waren. Ieder ander gebod echter is waardeloos in mijn ogen, en Ik schenk ook geen aandacht aan de vervulling ervan omdat de u toestromende levenskracht geheel benut moet worden om in liefde werkzaam te zijn, om de zielerijpheid op aarde te bereiken. Uw doel moet zijn volmaakt te worden. Hoe zult u echter volmaakt kunnen worden zonder liefde? Hoe zult u kunnen verwachten dat u genaden toestromen door het nakomen van geboden, waarvan het niet nakomen geen overtreding tegen de liefde is?

De liefde tot de naaste bewijst Mij de liefde tot Mij, uw God en Vader van eeuwigheid. Wie zijn naasten niet liefheeft, heeft ook de juiste liefde niet tot Mij, die hem zou aansporen tot werken van liefde tegenover zijn naaste. Als u nu voorgeeft uit liefde tot Mij u te onderwerpen aan geboden die bepaalde uiterlijke handelingen vereisen, dan aanvaard Ik deze liefde niet, want het zijn alleen formele handelingen die u nakomt - om u van het door mensen u toegekende loon te verzekeren.

Het is niet het liefdadig doen, waardoor u Mij enkel en alleen de liefde van uw hart betuigt, waardoor u alleen zalig kunt worden. Van alle uiterlijke omgangsvormen, van al het naar buiten toe duidelijk zichtbare ben Ik niet de uitvinder - maar de menselijke wil.

Alleen de onzelfzuchtige naastenliefde heeft mijn welgevallen, ofschoon ze ook uiterlijke handelingen met zich mee brengt. Wat u voorgeeft uit liefde voor Mij te doen verlang Ik niet van u, zodra het niet mijn gebod van de liefde als beweegreden heeft. Ik wil alleen de vervulling van deze geboden en innig gebed (uit het hart) als blijk van de naar Mij toe gekeerde wil.

Alleen dan kunt u in het bezit komen van genade en kracht, want er bestaat geen ander genademiddel dan het gebed en de onbaatzuchtige naastenliefde. Dan echter worden ze u in een onmetelijke hoeveelheid toegestuurd. Uw hele leven moet een innerlijk leven zijn zonder enig uiterlijk vertoon. Maar naar buiten toe moet u Mij belijden. U moet uitkomen voor mijn leer, u inspannen die na te volgen. U moet uw geloof in Mij, in mijn naam en mijn verlossingswerk openlijk voor de wereld bekennen, dus tot uw medemensen spreken, opdat ook zij uw instelling en uw streven zien, dat deze niet de aardse wereld maar het geestelijke rijk betreffen. U moet u als mijn aanhangers - als

mijn ware kinderen doen kennen, doordat uw levenswandel aan de eisen voldoet die Ik aan u gesteld heb en altijd weer stel door mijn woord, dat van boven aan hen wordt gestuurd die als tussenpersoon u mijn wil moeten verkondigen.

En wilt u mijn wil vervullen, dan moet uw werken een gestadig werkzaam - zijn in liefde zijn, waarnaar Ik u eenmaal beoordeel in de eeuwigheid; niet echter door uiterlijke gebaren en handelingen die u geen voordeel voor uw ziel brengen - maar veel eerder de mens nalatig laten worden om het alleen ware gebod te vervullen: onbaatzuchtig in liefde actief te zijn.

Amen

BD.3716

17 maart 1946

Het gevaar van het nietsdoen

In de tijd van het einde mag u zich niet aan traagheid overgeven, u mag niet werkeloos blijven en apathisch het einde afwachten - maar u moet onafgebroken arbeiden, geestelijk en ook aards, zover als dit geboden is. Want uw ziel trekt alleen maar voordeel uit bezigheid, nooit echter uit rust. De laatste tijd zal ook 'n drukke activiteit vereisen ten gevolge van de grote nood, waardoor de mens gedwongen is deel te nemen aan ieder werk. Want een luxueus leventje zullen alleen diegenen leiden die Mij verraden, die Mij volledig ontrouw zijn geworden.

Mijn getrouwen hebben met de allerergste nood te kampen - ook aards, die zij echter toch met mijn ondersteuning overwinnen kunnen als zij ijverig bezig zijn. Maar tot op het laatste ogenblik wil Ik ze actief houden, Ik wil niet dat zij door nietsdoen gevaar lopen van Mij af te vallen, dat zij vergelijkingen trekken tussen zichzelf en de goddelozen en wankelmoedig worden in het geloof in Mij. IJverige bezigheid beschut hen voor onjuiste gedachten, want activiteit is leven - en zolang een werk uitgevoerd wordt tot welzijn van de medemens - brengt ze ook zegen op voor de ziel van de mens.

En de nood van die tijd zal geweldige werkzaamheid voor de medemens vereisen, de mijnen zullen uitermate actief moeten zijn - en zelfs zij die mijn woord behartigen, mijn dienaren op aarde, moeten zulke drukke bezigheden verrichten, en Ik zal de inspanningen van allen zegenen en de ergste nood van hen wegnemen, hoewel het voor de wereld schijnt alsof die mens zichzelf helpt. Want tegenover de wereld komt mijn hulp pas dan openlijk aan het daglicht, als de kracht van het geloof zichtbaar moet worden.

Geestelijk werken en geestelijk streven zal echter ieder mens kunnen, ondanks de grootste belasting van zijn lichamelijke krachten voor het einde. Want als hij naar Mij streeft, voeren mijn geestelijke krachten de arbeid voor de mens uit en kan hij zijn

gedachten ongehinderd laten dwalen in het geestelijke rijk, hij kan te allen tijde met Mij in verbinding staan, hij zal niet door de uitoefening van lichamelijke arbeid verhinderd zijn te werken voor Gods rijk - waar dit mogelijk is. Ik zet ieder op die plaats waar hij volgens zijn capaciteiten werken kan, geestelijk en aards. Bovendien zal voor een actief mens de tijd korter schijnen, terwijl een mens die niets doet, voor zichzelf de tijd verlengt door zijn traagheid.

Ledigheid levert geen succes op, geestelijk noch aards. Van een leegloper neemt de vorst van de onderwereld bezit, hij lokt hem door wereldlijke beloften en leidt hem af van zijn eigenlijke opgave op aarde. De luie mens volgt hem al te gewillig omdat hij zijn aardse leven tracht te verbeteren. En Ik waarschuw de mijnen ernstig voor ledigheid. Ieder werk dat niet in uitgesproken liefdeloosheid bestaat zal Ik zegenen, en mijn zegen heeft zijn uitwerking in voortdurend hulp in geestelijke als ook in aardse nood. Daarom, wees onafgebroken bezig, bedenk dat de tijd tot het einde niet lang meer is - en dat iedere bezigheid leven is. Beëindig de toestand van leven niet voortijdig, gebruik ook de u toestromende levenskracht op de juiste manier, dan zal ook de geestelijke kracht vermeerderd worden. U zult volhouden tot het einde en geen nood hoeven te vrezen, want u vervult dan mijn wil ook in dit opzicht en u zult steeds zeker kunnen zijn van mijn bescherming, van mijn liefde en van mijn kracht.

Amen

BD.4877

9 april 1950

Over het God zoeken en vinden

Geen menselijke geest kan Mij begrijpen, zolang hij zich niet met Mij verenigd heeft - met mijn Vadergeest van eeuwigheid. De vereniging met Mij is een daad die de grootste bereidwilligheid, om in mijn wil binnen te gaan, vooropstelt - dus een aanpassen aan mijn Oerwezen betekent. Pas datgene kan Mij herkennen wat met Mij één geworden is, daar anders alleen van geloven gesproken kan worden - echter niet van weten.

De menselijke geest is wel tot inzicht in staat, maar nooit uit zichzelf, integendeel slechts in aaneensluiting met Mij. Hij draagt een vonk van de eeuwige Vadergeest in zich en deze is dus een deel van Mij dat van Mij is uitgegaan - en onophoudelijk met Mij in verbinding staat - maar pas door de wil van de mens in die toestand gebracht wordt waarbij hij in werking kan treden. En die wil moet zich nu aan Mij onderwerpen - dan kan de geestvonk in de mens actief worden. Maar vaak gaat er een lange tijd voorbij voordat de mens door zijn wil de geest in zich opwekt, en die tijd is verloren voor de eeuwigheid. In de toestand van onwetendheid is de aardse weg voor de mens

vruchteloos voor de ziel, want zij leeft dan alleen voor de wereld - ze begrijpt de zin en het doel van het aardse leven niet - ze is nog niet met de geest in haarzelf in contact gekomen, en daarom volkomen blind.

Pas het ontwaken van de geestvontk in de mens verzekert de ziel de positieve ontwikkeling, het rijper worden, want de geest, indien hij ontwaakt is, beïnvloedt de ziel zich af te wenden van de wereld en naar zijn stem te luisteren. En nu begint het te dagen, het duister wordt doorbroken door het licht. De geest geeft de ziel opheldering over Mij als Werkelijkheid, over mijn werkzaam zijn en over mijn voortdurende zorg voor mijn schepselen. De geest leidt de mens in de waarheid, hij verschaft hem een weten dat hem van buitenaf niet kan worden medegedeeld omdat het hem dan helemaal onbegrijpelijk voorgesteld zou worden, of het zou zijn bevattingsvermogen te boven gaan. De geest spoort nu de ziel voortdurend aan zich met Mij te verenigen - omdat hijzelf een deel van Mij is en ook de ziel naar zich toe wil trekken, dus dat haar doel eveneens de vereniging met Mij moet zijn.

Pas bij een bepaalde graad van rijpheid begint de mens begrip te hebben voor mijn Wezen, ofschoon het door hem voor eeuwig niet doorgrond kan worden in Zijn gehele diepte. Als mens bevat hij het niet, en ook als lichtwezen staat het nog op verre afstand van Mij, evenwel toch doorstroomd door mijn kracht, zodat het uitermate zalig is.

Mijn Wezen totaal te doorgronden is onmogelijk, want Ik overtref alles in licht en kracht en ben zodoende niet voor te stellen of te begrijpen door ieder wezen, zelfs wanneer het in de volmaaktheid een hoge graad heeft bereikt. Want als Ik doorgrond zou kunnen worden, dan zou Ik geen onbegrensd Wezen zijn, zowel in volmaaktheid als ook in macht. Maar juist het ondoorgrondelijke is voor een lichtwezen het zaligmakende, dat het naar Mij kan opzien en steeds diepere liefde tot Mij ondervindt, dat het voortdurend naar Mij streeft, Mij begeert en voortdurend vervulling van zijn verlangen vindt. Dat Ik voor het wezen onbereikbaar ben, verhoogt zijn liefde omdat het mijn liefde tot hem als het grootste geschenk voelt in het bewustzijn van mijn onbereikbaarheid.

Maar anderzijds is mijn schepsel onscheidbaar met Mij verbonden. Zijn aan eigen schuld te wijten onvolmaaktheid, zijn toestand die helemaal in strijd is met mijn Oerwezen beperkt mijn liefde tot hem niet en kan Mij eeuwig nooit daartoe aanleiding geven, om het van Mij te verstoten - dus Mij van hem te scheiden.

Hoe onbereikbaar Ik ook voor het wezen ben, het staat toch met Mij in verband. Het behoort Mij toe omdat het uit mijn kracht is voortgekomen, en dus in diepste grond een deel van Mij is. En dit bij elkaar horen moet nu zijn bekroning vinden in de bewuste aaneensluiting vanuit het wezen. Het moet door zijn aansturen op Mij, zich in een staat van gelukzaligheid plaatsen, omdat - om mijn liefde te voelen en haar als gelukzaligheid te kunnen ondervinden, de wil van het wezen onvoorwaardelijk naar

Mij toegekeerd moet zijn. Er mag geen enkele weerstand meer in het wezen zijn, het moet naar Mij heen willen - om door Mij omhoog geheven te worden.

En dit omhoog heffen - dit tot Mij trekken - is een nooit eindigende toestand in de eeuwigheid. Nooit bereikt het wezen het laatste doel, maar gestadig komt het Mij nader - een zekerheid die voor u, als mens op aarde, nog onbegrijpelijk is. Maar de gelukzaligheid van het wezen bestaat in een voortdurend verlangen en vervullen. Een wezen dat totaal bevredigd zou zijn, zou geen verlangen meer kunnen ondervinden en daarom ook de gelukkig stemmende zaligheid van de vervulling missen. Ik echter wil dat mijn kinderen blijvend op Mij toe zullen snellen. Ik wil kunnen geven en daarom ook steeds weer begeerd worden. En zo zal Ik als laatste doel de wezens tot de hoogste liefde en het grootste verlangen aansporen, en toch altijd boven mijn schepselen staan - niet uit ontbrekende, maar uit overgrote liefde - want Ik wil 'n gelukzaligheid bereiden die nooit ophoudt, omdat mijn liefde nimmer kan ophouden in eeuwigheid.

Amen

BD.4878

13 april 1950

De voorloper van Jezus aan het einde

Uit uw midden zal iemand voortkomen die van Mij zal getuigen, voordat Ik komen zal in de wolken. En als u van hem hoort weet u dat het einde nabij is. Hij is een der reinsten en vol van liefde en goedheid en is daarom ook innig met Mij verbonden. Hij is voor u mensen een trooster en vriend en een bevrijder uit de noden van uw ziel. Zijn geest is verlicht en hij weet van het eindgericht, daarom zal hij de mensen vermanen en waarschuwen in mijn naam. Hij is een strijder voor Mij en mijn rijk en heeft het volle inzicht. Hij weet dus ook waar voor de zuivere waarheid wordt opgekomen. Daarom zal hij komen uit de kringen van hen die mijn leer van boven ontvangen en hij zal door zijn levenswandel en zijn naastenliefde ook zelf door boven onderwezen zijn, omdat hij uiteindelijk een missie vervullen moet, namelijk mijn voorloper te zijn voor mijn wederkomst. Want de tijd zal vervuld worden. De voorspellingen van de profeten zullen in vervulling gaan. Daarom moet ook hij komen die uit het lichtrijk is neergedaald om Mij aan te kondigen bij de mensen die zich in de hoogste nood en verdrukking bevinden.

Hij zal van Mij getuigen, want zijn stem is mijn stem en wie hem aanhoort hoort Mij aan. Toch zal hij niet lang bij u mensen verblijven. Voor u hem herkent, vertoeft hij wel in uw midden, maar mijn tegenstander zal hem vervolgen en u tegen hem op hitsen. Hij zal van de liefde prediken, maar de mensen zullen hem aanhoren in haat. Zij zullen hem vervolgen en hem naar het leven staan, maar Ik zal hem weten te

beschermen tot zijn uur gekomen is. Want hij moet zijn missie volbrengen, hij moet voor Mij een wegbereider zijn, hij moet mijn kleine kudde opbeuren en onderrichten over de spoedige komst van de Heer.

En als hij optreedt, is er niet veel tijd meer. Zijn woorden zullen inslaan en de tragen en besluitelozen uit hun zielelaap opwekken. Hij is mijn spreekbuis, door hem wil Ik Mij nog eenmaal duidelijk uiten. En wederom zal hij een roepende in de woestijn zijn die alleen wederkeert omdat Ik op het einde een sterke kracht nodig heb. Een kracht die van boven komt om u mensen te helpen. Maar de wereld zal hem haten en alle middelen aanwenden om hem onschadelijk te maken, ofschoon hij alleen maar het goede verkondigt en doet. Maar de wereld is in duisternis verzonken en elk geestelijk licht is uitgedoofd. Daarom licht er op aarde een helder licht op, en alle lichtdragers zullen olie halen opdat ook hun licht weer helder zal branden, het licht dat de wereldse mensen proberen uit te doven. En allen die in het ware geloof staan zullen hem herkennen als de voorloper van mijn tweede nederdalen. En ze zullen weten dat de tijd vervuld is en Ik nu te verwachten ben en met Mij het laatste gericht. En ze zullen zich zijn woorden ter harte nemen want zij voelen dat Ik het ben die door hem spreekt en dat Ik Mij zelf door hem die mijn bode is aankondig, zoals het bepaald is sinds eeuwigheid.

Maar hij zal het hard te verduren hebben bij de mensen die de wereld aanhangen en van zijn vermaningen en waarschuwingen niets willen horen. Zij zullen niet aarzelen hem naar het leven te staan, ondanks dat hij zich voor alle mensen hulpvaardig betoont en vele ook zijn hulp aanvaardden. Zij willen hem hinderen zijn missie te volbrengen, maar Ik roep hem niet eerder terug in mijn rijk dan dat hij voor Mij de weg heeft bereid. Niet eerder dan dat hij mijn komst heeft verkondigd aan allen die er naar verlangen Mij te aanschouwen en wier geloof hij zal versterken omdat hij alleen uitspreekt wat hij door het innerlijke woord van Mij heeft ontvangen. Door de geest die op een buitengewone wijze in hem werkt.

Amen

BD.5100

5 april 1951

De dwaling van het menselijke streven naar aardse goederen

Alles wat u op aarde uw eigendom noemt kan u worden afgenomen, als het mijn wil is. U kunt u daartegen niet verzetten, maar u moet er u naar voegen. Ik maak u er echter steeds opmerkzaam op dat u uw hart niet aan aardse goederen hecht, omdat ze niet blijvend zijn.

U kunt u echter van een geestelijke rijkdom verzekeren die u niet afgenomen kan worden, die u voortdurend kunt vergroten, in het bijzonder in de tijd van grote nood die over u komt. Dan zult u kunnen uitdelen, en grote zegen zullen zij ontvangen die zich de schatten uit het geestelijke rijk ten geschenke laten geven. Want deze schatten bezorgen u het eeuwige leven. Aardse goederen kunnen u niet voor de dood behoeden, wel echter de geestelijke goederen voor de dood van de geest.

Al het aardse zal vergaan en u, mensen bent evenzo in gevaar het lichamelijke leven te moeten prijsgeven. Dan zijn al uw bezittingen niets meer waard. Blijft u echter in leven, dan zijn uw gedachten anders gericht, want dan ziet u de waarheid van mijn woord in, dat u steeds op deze nood opmerkzaam heeft gemaakt.

Ik weet wie van u getroffen wordt - door mijn wil. Wat Ik echter daarmee beoog is echter niet tot uw schade, maar alleen tot voordeel voor uw ziel. Ik weet waar de afzonderlijke mens nog kwetsbaar is, en moet hem daarom zulke wonden toebrengen die zijn verlangen naar de materie te niet doen, die hem genezen van de verpestende adem van deze wereld.

Wel zullen velen het voor een wreed en hard ingrijpen van het noodlot houden, maar eenmaal zal het hun duidelijk voor ogen staan. En zij zullen Mij dankbaar zijn voor mijn gewelddadig ingrijpen in hun leven, dat anders zonder succes voor de ziel verlopen zou zijn. Ik zie hoe de mensheid steeds meer in de materie wegzinkt, hoe ze enkel alleen nog maar streeft naar en bezig is voor de vermeerdering ervan, onbekommerd hoe dichtbij het einde is.

Het is een volledig nutteloze krachtverspilling, want al heel snel vergaat voor uw ogen waar u, mensen zo gretig naar verlangt. Dag na dag laat u voorbijgaan zonder voor uw ziel geestelijke goederen te verwerven. Dag na dag wendt u de ogen naar de wereld en denkt niet aan het lot van uw ziel na de dood, die voor u allen zo dichtbij is, aards en geestelijk gezien.

Maar Ik kan u alleen altijd weer vermanen, dwingen echter kan Ik u niet en u ook geen zichtbare bewijzen van de waarheid geven van datgene wat Ik u bekend maak, opdat u uzelf niet uit vrees verandert om het onheil te ontgaan. U moet vrij vanuit uzelf willen dat u zalig wordt. U moet vrij vanuit uzelf verlangen met Mij, uw Schepper en Vader van eeuwigheid verenigd te zijn, dan zult u ook vrijwillig mijn wil vervullen en de eigenliefde, dat wil zeggen: de liefde voor de wereld, in onbaatzuchtige naastenliefde veranderen. Dan zult u naar geestelijke goederen streven en het einde niet hoeven te vrezen, evenals het verlies van aardse goederen, die de komende tijd van nood met zich meebrengt.

Ik weet wel wat Ik ieder mens afzonderlijk wil laten behouden en overlaten, maar u weet het niet en moet zich erop voorbereiden dat u alles wordt afgenomen, en u toch nog een rijkdom overblijft die onvergankelijk is en u nooit afgenomen kan worden.

Zorg alleen nog voor deze goederen en u zult altijd mijn goedheid en erbarmen, mijn vaderliefde die trouw voor u zorgt bij uzelf ervaren, die u steeds geven zal wat u nodig hebt, die u, die Mij wilt toebehoren nooit in nood laat. Dan hoeft u ook nooit het komende te vrezen, want u kunt niets meer verliezen omdat u alles gewonnen hebt.

Amen

BD.5136

24 en 25 mei 1951

De macht van satan

Groot is de macht van hem, die u verderven wil, maar alleen dan, als u zelf hem deze macht verleent, omdat als u hem weerstreeft en u naar Mij wendt, ook mijn licht van liefde u ten deel valt, dat hem volledig krachteloos maakt. Want tegen de liefde kan hij niet standhouden en de liefde zal ook hem eenmaal overwinnen, als zijn tijd gekomen is.

Werkelijk met ononderbroken inspanning weet de satan dat, wat door zijn wil is voortgekomen, maar wel vanuit mijn kracht, in zijn ban te trekken, het voor eeuwig aan zich te onderwerpen. En daarom zal hij tot het uiterste druk uitoefenen op datgene, wat hij vreest te verliezen, wat zich uit vrije wil van hem losmaakt, wat naar Mij streeft om voor eeuwig met Mij verenigd te zijn. Hij zal geen middel schuwen om op dit geestelijke in te werken. Hij zal verwarring stichten waar hij maar kan. Hij zal altijd daar zijn, waar de mijnen samenkomen. Hij zal proberen in hun gedachten binnen te dringen om zijn wil op hen over te dragen, ofschoon hij inziet dat hij de macht over dat geestelijke verloren heeft.

Nochtans staat hij als vijand tegenover Mij, want zijn eerzucht is zo groot, dat hij nog zo verblind is te geloven, dat zijn macht niet te breken is. In de liefde ziet hij wel een wapen dat hem verwondt en daarom ontvlucht hij haar, waar ze hem de voet dwars zet. En hij wakkert de liefdeloosheid aan waar hem maar de geringste mogelijkheid geboden wordt. Hij voelt dat zijn macht kleiner wordt en wil zich toch niet laten overwinnen. Daarom is zijn activiteit vaak onmiskenbaar, omdat zijn middelen altijd zodanig zijn, dat er vijandschap ontstaat tussen de mensen die elkaar genegen zijn; dat verwarring ontstaat waar duidelijkheid heerste. En de schuld is bij de mensen zelf te zoeken, daar zij door kleine liefdeloosheden satan een vinger geven en hij de hele hand probeert te pakken, dat wil zeggen dat hij de mensen tot steeds grotere liefdeloosheid aanzet.

Hij heeft grote macht, maar alleen daar waar ze hem verleend wordt, omdat u mensen niet dat wapen tegen hem aanwendt, dat hem machteloos laat worden, omdat u de liefde te weinig beoefent; omdat de eigenliefde nog sterk is in u, die hem echter een welkome mogelijkheid biedt. Dan herkent u hem niet, als hij u de weg verspert. Dan zijn uw ogen slechtziende en u beziet hem als vriend en schenkt hem uw vertrouwen. Hij is uw vriend niet, zolang hij nog mijn tegenstander is. En hij is zolang mijn tegenstander, als hij zonder enige liefde is. Hij is zolang te vrezen, als u zelf zonder liefde bent, want dan behoort u hem toe en bent van Mij nog ver verwijderd.

Is echter de liefdesvonk in u ontvlamd, dan verbreekt u zelf de keten die u gebonden houdt. Dan verandert u van heer, dan verbindt u zich met Mij en dan heeft hij iedere macht over u verloren. Daarom hoeft u hem niet te vrezen, u die van Mij geworden bent door uw wil, die naar Mij streeft en hem afwijst. Dan kan hij u ook niet meer schaden, maar u kunt hem nog helpen, doordat u gloeiende kolen op zijn hoofd stapelt, doordat uw liefde zich ook tot alles uitstrekt wat u vijandig gezind is, doordat u het boze met liefde beantwoordt, omdat hij dan moet inzien dat u zich vergoddelijkt heeft. Dat u de meerdere bent van hem in het helderste licht en onmetelijke kracht. Want als een wezen hem heeft overtroffen, bespeurt hij diens macht en laat het ook in gedachten los, dat wil zeggen het wordt niet meer door hem lastig gevallen, omdat het, als verenigd met Mij, voor hem onbereikbaar is. De weg naar het hart van de Vader is voor alle mensen begaanbaar en de keten, die hen gebonden houdt, is voor alle mensen te verbreken door de liefde, die tegelijkertijd het middel is om los en vast te maken, die u tot mijn kinderen maakt, die eeuwig de wederliefde van de Vader ondervinden en daarom eeuwig gelukkig zijn.

Amen

BD.5172

17 juli 1951

Schijn en werkelijkheid

Het aardse leven is alleen maar een schijnbestaan. Zodra u, mensen tot dit inzicht komt, bent u op die trede aangekomen waar het naar omhoog gaat. U leeft dan bewust, u werkt dan naar het licht toe dat het werkelijke zijn is, dat pas begint als uw lichaam, het stoffelijke omhulsel van uw ziel, afvalt en de ziel zich vrij verheffen kan in het geestelijke rijk. Alles wat op aarde voor uw ogen bestaat, alles wat voor u zichtbaar is, is geestelijke substantie die slechts voor korte tijd vorm is gegeven, die als materie haar doel op aarde moet vervullen, namelijk het geestelijk volledig tot ontwikkeling komen mogelijk te maken. En het aardse leven zelf is ook alleen een puur lichamelijke functie, zolang de ziel in u nog zonder enig inzicht is in wat zij was, is en zijn moet.

Verkrijgt de ziel dit inzicht niet in het aardse leven, dan gelooft zij wel destemeer aan de realiteit van het leven, zij houdt dan het aardse leven voor alleen belangrijk en streeft er daarom naar heel lang en aangenaam op aarde te leven. Pas op het moment van inzicht verflauwt dit verlangen, omdat haar dan het eigenlijke leven bewust wordt en het aardse leven in dezelfde maat verbleekt, als het werkelijke leven aan waarde wint. Pas dan kan zij schijn en werkelijkheid onderscheiden, pas dan leeft ze bewust.

Het leven is haar gegeven opdat zij in een schijnbestaan haar wil kan bewijzen, dat zij in een bepaald stadium van kracht actief kan zijn, waarin zij de levenskracht kan benutten op een God welgevallige manier en daardoor zich het recht verwerft, in het werkelijke leven kracht in overvloed te ontvangen en die produktief te maken, zoals door God bedoeld. De ziel moet dus eerst een proefleven afleggen, om blijk te geven, geschikt te zijn een onmetelijke kracht te ontvangen. Want het produktief maken van deze kracht is pas het eigenlijke leven, waarin de ziel scheppend bezig wordt en ook in omvangrijke mate verlossend werkt. Door het falen in het proefleven, door het verkeerd gebruik van de voor dit leven ter beschikking staande levenskracht, verspeelt zij voor zich de toevoer van kracht in het werkelijke leven, die ze dan eveneens verkeerd zou gebruiken, als die haar zonder meer zou toestromen. De ziel moet een zekere graad van rijpheid bereikt hebben in het aardse leven, die haar nu als krachtontvanger en gebruiker, in het geestelijke rijk bruikbaar maakt. En daartoe is haar het aardse leven gegeven. Maar meestal wordt het aardse leven als doel op zichzelf gezien, niet als middel tot het doel en dan ook verkeerd gebruikt. Het wordt gezien als het enig begerenswaardige, ofschoon het ieder mens bekend is dat hij voor zichzelf dit leven niet voor een dag kan verlengen, als zijn uur gekomen is. En juist dat zou hem de waardeloosheid en de vergankelijkheid ervan moeten laten inzien van dat, wat hem bovenmate belangrijk toeschijnt. Hij zou als verstandig mens voor dat "wat hierna komt" moeten zorgen en zich niet tevreden stellen met dingen die aan de wet van de vergankelijkheid onderworpen zijn. Het aardse leven is slechts een schijnleven, iets geleends, dat ieder uur weer terugverlangd kan worden.

Maar met geleend goed moet de mens goed omgaan. Hij moet het zo gebruiken dat het hem rijkelijk rente opbrengt, weliswaar niet aards materieel, maar geestelijke rijkdom moet daarmee verworven worden. Dan is de mens geschikt voor datzelfde leven, voor het eigenlijke leven dat eeuwig duurt.

Amen

BD.5405

2 juni 1952

De smalle weg

Ik wil in u wonen, Ik wil heersen in uw hart, maar met een liefde die u gelukkig zal stemmen. Ik wil in u zijn. Deze tegenwoordigheid van Mij maakt u ook tot mijn kinderen, dan ben Ik tot de mijnen gekomen en zij hebben Mij opgenomen. Aan u, die als mijn schepselen op deze aarde vertoeft, behoort heel mijn liefde toe. Ze zorgt voor u en voert u op wegen, die echter vaak vol stenen zijn en moeilijk af te leggen. Ik leid u - en toch sta Ik weer bij het doel en verwacht u. U hebt dus mijn altijddurende hulp en niemand kan zeggen, nooit mijn hulp te hebben ondervonden. Maar wie mijn liefdevol aandringen en de roep van mijn liefde niet volgt, die blijft achter. En die Mij volgen verkrijgen een grote voorsprong en ze bereiken het doel. Ikzelf neem hen aan mijn vaderhart en leid hen binnen in mijn huis. Het kind heeft de weg naar huis gevonden naar de Vader, van wie het een eindeloos lange tijd verwijderd was door eigen schuld. Het heeft nu eindelijk de weg terug gevonden omdat het de enige weg gegaan is die naar Mij leidt, de weg van de liefde.

Doch deze weg is niet makkelijk te gaan, hij biedt geen verlokkingen, is geen lust voor het oog, hij is niet vlak en moeiteloos begaanbaar, maar hij moet schrede voor schrede beklommen worden omdat hij steil omhoog voert en omdat vele hindernissen tevoren moeten worden weggeruimd voordat hij begaanbaar is. Maar hij is begaanbaar, omdat een Leider voortdurend naast u gaat, u beschermend en ondersteunend, u kracht bezorgend als u wilt opgeven. Hij spreekt u toe vol liefde, Hij neemt u de last af die u dragen moet, Hij leidt u zorgzaam over gevaarlijke klippen heen, Hij is voortdurend uw begeleider. Zodoende kunt u het doel bereiken, vooropgesteld dat u de wil daartoe hebt.

Nu is het voor u ook mogelijk uw blik op de brede weg te richten, en deze brede weg kan u gemakkelijk begerenswaard toeschijnen, want hij is omzoomd met vreugden en genietingen van velerlei aard. De lieflijkste beelden lokken de wandelaar een sprong te wagen van de smalle, moeilijk begaanbare weg naar de brede lokkende straat, waar velen zich te buiten gaan aan werelds genot. De verzoeken zijn heel groot en menigeen kan ze niet weerstaan. Hij verlaat de moeilijke weg en hem wordt altijd hulp geboden naar de brede weg over te steken, want overal staan gestalten die hem wenken en hem de hand reiken, die zich verheugen de wandelaars weg te kunnen lokken van het smalle pad. De brede weg voert echter niet naar hetzelfde doel, hij voert naar omlaag, zo zeker als de smalle weg omhoog voert.

Dit beeld maakt u duidelijk dat het laatste doel alleen te bereiken is door zelfoverwinning. Dat het een zekere strijd kost met zichzelf en met de moeilijkheden die zich voordoen. Het laatste doel kan de mens dus alleen bereiken als het hem ernst is, als hij geen acht slaat op alle moeilijkheden, als hij zijn oog alleen naar boven richt waar Ik hem wenk als heerlijkste doel. Dan draag Ik zelf hem zo, dat zijn voeten de hindernissen niet raken, dan ziet hij ze niet, veeleer hecht zijn blik zich aan Mij, die

hem mijn hand toesteeek waaraan hij zich vast kan houden en die hem zal leiden tot aan het einde van de weg.

Hoe verschillend is echter het leven van hen die op verschillende wegen gaan. Hoeveel vreugden en wereldse geneugten kan de ene laten zien, hoeveel ontberingen, lijden en moeiten de andere. Vol afwisseling verlopen de dagen voor de een, terwijl de ander alleen nood ziet bij zichzelf en bij anderen, en hij buiten de eigen last vaak nog die van de medemens draagt, omdat de liefde hem daartoe aanzet. Maar eenmaal komt de vergelding, en die zal uitvallen zoals de mens het zelf verlangde en hoe hij dit verlangen van hem heeft bewezen. Geestelijke goederen zal ontvangen wie naar het geestelijke gestreefd heeft, wie Mij niet bij alle beslommeringen vergeten heeft maar Mij onverdroten tegemoet gaat. Zij echter die de brede weg bewandelden, zien plotseling dat hij in de diepte eindigt.

En de diepte zal allen opnemen, want zij zijn onophoudelijk naar beneden gegaan, de weg die aanvankelijk wel met goede voornemens geplaveid was, die echter snel werden opgegeven omdat de verleidingen alle overwegingen deden verdwijnen, omdat de zonde de overhand neemt, daar waar mijn tegenstander kan inwerken op de ziel van de mens. En de brede weg is door hem aangelegd met het doel de mensen in het verderf te storten.

En zo wordt u mensen door twee machten gelokt, maar uzelf kunt beslissen. U kunt zelf kiezen naar wie u zich wil begeven. U kunt mijn kinderen worden, u kunt echter ook zijn kinderen blijven. Dat is de beslissing die u mensen op aarde moet nemen. Dit is een uitermate verantwoordelijke beslissing, want ze bepaalt uw gehele eeuwigheid. Daarom zendt ieder van de beide machthebbers zijn dienaren uit. Niemand die de brede weg bewandelt zal geen waarschuwende en vermanende ontmoeten, want zij staan aan de kant van de weg en zij kennen de Heer, die alleen heil kan bieden, en dit inzicht spoort hen aan ook hun medemensen deze tijding te doen toekomen en ze weg te lokken van de uiterst gevaarvolle brede weg.

Slechts zelden lukt het, de wandelaars zo te beïnvloeden dat zij de brede weg verlaten en zich bij de pelgrims op de smalle weg aansluiten. Dezen pak Ik echter vast met mijn liefde en erbarmen en Ik maak voor hen de weg omhoog licht omdat zij zichzelf overwonnen. En de overwinnaars hebben een heerlijke kroon in het vooruitzicht. Zij zullen de eersten zijn omdat zij mijn gehele vaderliefde bezitten die Ik ook de anderen zou willen schenken, maar van wie Ik moest ondervinden door dezen afgewezen te worden. Want wie de brede weg gaat, die gaat zonder Mij, omdat de liefde voor de wereld iedere liefde voor Mij en voor de medemensen verstikte. En zonder liefde kan de kloof niet worden overbrugd.

Ga de kruisweg van de liefde, heb lief en lijd, draag uw aardse last in deemoed en overgave en weet, dat u daardoor de weg naar Mij aanzienlijk bekort, dat uw ziel

steeds helderder en lichter wordt hoe hoger u stijgt. Weet, dat u die zielen overvleugelt die het niet gelijk u deden, en dat u eens in het geestelijke rijk zult kunnen werken aan hen die achterbleven in hun geestelijke ontwikkeling, dat u hen dan helpen kunt en zult, zodat ook zij het licht bereiken. Want Ik kan niet willekeurig diegenen in het lichtrijk plaatsen die in het aardse leven tekort schoten, die niet leefden zoals het mijn wil was, maar zich alleen lieten beheersen door hem, die mijn tegenstander is.

Desondanks zullen zij niet voor eeuwig verloren gaan. En dit is eenmaal uw missie, de zielen aan de duisternis te onttrekken, verlossing te brengen aan hen die gekluisterd worden gehouden in de duisternis, hen te helpen zalig te worden, ofschoon zij nooit de graad van licht zullen bereiken die een juiste weg op aarde oplevert.

Amen

BD.5565

26 december 1952

Geestelijke nood - Verkeerd denken

Het denken van de mensen is verward geworden. En dit is onder geestelijke nood te verstaan, dat zij zonder inzicht zijn, dat zij ver van de waarheid afstaan en daarom ook ver van Mij zijn, omdat zij zonder liefde leven, want de liefde bindt hen onherroepelijk met Mij en de waarheid aaneen.

Hoe zouden ze dus anders geholpen kunnen worden, dan dat zij altijd weer tot liefde gemaand en aangezet worden. De liefde kan hun echter niet gegeven worden maar kan hun alleen als het voornaamste gebod worden voorgesteld - dat absoluut vervuld moet worden, wil de mens zijn doel op aarde bereiken. De mens moet weten dat hij zonder liefde geen stap vooruit komt, maar door dwang kan ze niet van hem geëist worden, omdat het dan geen liefde zou zijn - maar in het gunstigste geval een handelwijze die liefde moet voorwenden. U, mensen mag niet vergeten dat de liefde iets goddelijks is. Dat Ik u dus daarom het gebod van de liefde gaf, om u de weg te wijzen uw wezen te vergoddelijken. Maar in geen geval oefen Ik de geringste dwang op u uit, wat echter een "gebod" in de zin van het woord zou betekenen. En zo liet Ik u in alles vrij, u mag over uzelf beslissen. Ik kan u alleen door onderrichtingen zo ver brengen dat u uit uzelf de juiste weg inslaat.

Daarom ben Ik onophoudelijk bezig de mensen in het juiste denken binnen te leiden, ze juist te onderrichten, hun mijn woord te zenden door dienaren die Mij geheel en al zijn toegedaan, hun opheldering te geven over al het voor en tegen, opdat zij uit zichzelf dan de juiste beslissing nemen en dat doen wat tot het doel leidt - opdat zij in de liefde leven en weer worden, wat zij in het allereerste begin waren.

Maar Ik stuit op harde weerstand. De mensen nemen mijn liefdevolle onderrichtingen niet aan. Zij denken zo verward dat zij het eenvoudige vanzelfsprekende weten over de samenhang van alles niet meer begrijpen kunnen - en zij hebben daartoe ook de wil niet. Mijn liefdevolle woorden sterven weg aan hun oor en dringen niet in het hart, en de kracht van mijn woord kan niet werkzaam worden bij de mensen.

De geestelijke nood is reusachtig groot, omdat de wil van de mensen vrij moet blijven en zij zelf de innerlijke drang niet meer hebben. Ze hebben geen verlangen naar ware opheldering, ze voelen zich op hun gemak in hun geestelijke duisternis, ze wensen geen licht. En komt het licht tot hen, dan laten zij zijn stralen niet binnendringen in hun hart, ze wenden zich af en keren zich naar de dwaallichten toe die overal langs de weg opflitsen. En Ik zie vol erbarmen neer op mijn schepselen, die Ik gelukkig zou willen maken en die niets aannemen uit mijn hand. Ik zie hoe zij verloren lopen, ieder op een ander pad, maar niet gaand over de weg die wel bergopwaarts - maar zeker naar Mij voert. Ik zie ook hen die Mij zoeken maar zich niet laten raden waar Ik te vinden ben, die vele wegen moeten gaan voordat zij op de juiste weg uitkomen.

Ik zou hun allen graag die vergeefse wegen willen besparen. Ik zou hun graag de weg tot Mij makkelijk willen maken, Ik zou graag een ieder een leider als gezelschap mee willen geven. Maar Ik kan hen altijd alleen maar met mijn lokkende stem toeroepen: "Kom tot Mij, allen die uitgeput bent en onder lasten gebukt, Ik wil u verkwikken". Ik kan alleen roepen, hen echter niet dwingen de juiste weg te gaan. Maar naar de roepende stem van mijn liefde luisteren zij niet, omdat ze mijn stem niet herkennen zolang ze zonder liefde zijn. En dat is wat Ik als geestelijke nood aanduid. Dat er wel hulp is, dat u, mensen deze hulp echter niet wilt aannemen en zodoende zelf het einde bepaalt dat u tegemoet gaat. Ik kan u helpen, Ik wil u ook helpen, maar u moet u ook willen laten helpen. Want uw wil is vrij en zal eeuwig uw lot bepalen.

Amen

BD.5575

12 januari 1953

De zin van lijden en ziekte

Alle nood die u op aarde moet verduren zal u meervoudig vergolden worden, en u zult in gelukzaligheid beseffen wat uw staat van lijden op aarde u heeft opgebracht - die mijn liefde inzag als heilzaam voor uw ziel - en die daarom alleen uit liefde u werd opgelegd.

U, mensen geloof toch, dat u allen nog gelegenheden nodig hebt om rijper te worden, dat zelden een mens op de aarde te vinden is wiens ziel al zo kristalhelder is bij het verlaten van het lichaam, dat zij als mijn kind direct kan ingaan in het geestelijke rijk.

Geloof het, dat maar weinig mensen de graad van kindschap Gods bereiken zouden - die hun het erfdeel van de Vader oplevert, als Ik voor hen niet de mogelijkheid zou scheppen van ziekte en leed, een toestand die de ziel volkomen kan zuiveren van alle afvalstoffen - en als het ware het afdragen van alle schuld nog op aarde betekent.

Ik alleen ken de bereidheid en het in staat zijn liefde te geven van ieder mens, dus ook zijn graad van rijpheid. Ik weet waarlijk ook het beste wie met Mij al zo nauw in verbinding staat dat Ik hem als mijn kind kan aannemen. Maar volgens de wet van eeuwigheid moet de ziel bij het sterven van het lichaam volledig zuiver en zonder afvalstoffen zijn, omdat de hoogste graad van gelukzaligheid - het kindschap Gods - alleen op de aarde bereikt kan worden, omdat voor de ziel de hoogste voltooiing in het geestelijke rijk - een opklimmen naar het kindschap Gods - in het hiernamaals niet meer in aanmerking komt.

Daarom wordt de ziel nog op aarde de gelegenheid geboden zich te vervolmaken, wat een moeilijk aards bestaan vol van leed teweeg kan brengen.

Liefde en leed leiden de ziel naar volmaaktheid. Liefde en leed laten de ziel rijpen. Liefde en leed laten de ziel deelachtig worden aan de grootste vreugden en de gelukzaligste verbondenheid met Mij. Het kind sluit zich aaneen met de Vader - en blijft dan eeuwig met Hem verbonden.

Het aardse leven echter is begrensd, het is maar een vluchtig ogenblik vergeleken met de eeuwigheid. En of het nog zo smartelijk is, de vreugden aan het Hart van de Vader wegen duizendvoudig op tegen het leed. Dankbaar ziet eens de ziel terug en ziet de overgrote liefde van de Vader, die haar dit oneindige geluk bereiden wilde - en haar alleen daarom op aarde liet lijden.

Amen

BD.5647

9 april 1953

"Wie door God wordt bemind"

Wie door God wordt bemind, laat Hij heel vaak moeizame wegen bewandelen en lasten dragen die hem bijna terneer drukken, maar altijd alleen voor zijn bestwil, want zo'n last die als een kruis is, kan hem tot zegen strekken bij de goede instelling tot Hem die zijn lot stuurt. Wie door God wordt bemind, Zijn liefde gaat wel uit haar al Zijn schepselen, doch in het bijzonder naar diegenen die er niet ver meer af zijn om het laatste doel te bereiken. Hij kent de gezindheid van ieder mens en zo weet Hij ook hoe ieder mens afzonderlijk tegenover zijn God en Vader van eeuwigheid staat en daaraan beantwoordend pakt Hij hem vaak aan om hem te helpen zijn doel te bereiken.

En alleen zo zult u voor uzelf mogen verklaren dat God getrouwe mensen die Hem duidelijk ter wille zijn, vaak moeten lijden en vaak een zware levensstrijd moeten voeren, die zo nu en dan aan de goedheid en liefde van God laat twifelen. God weet precies waar alles goed voor is en als de mensen nu maar overtuigd zouden zijn van Zijn liefde en goedheid, zouden ze ook al het moeilijke inzien als beschikking van God en niet in opstand komen, ze zouden zich door Gods liefde weten vastgepakt en geduldig wachten tot het lot weer een andere wending neemt.

Er is waarlijk veel leed op de aarde, de mensheid smacht onder de druk ervan, maar ze ziet niet in dat het nodig is dat ze wordt opgevoed en verzet zich daarom innerlijk, terwijl ze zich alleen maar berustend zou moeten schikken, opdat al het moeilijke weer van haar zou worden afgenomen en de hulp van God duidelijk tevoorschijn komt, dat God als liefdevolle Vader te herkennen zou zijn door ieder die Hem herkennen wil.

Die door God wordt bemind, laat Hij lijden. Wel worden deze woorden bijna niet gelovig uitgesproken, want geen mens denkt eraan dat leed een waarachtig werkzaam opvoedingsmiddel is in een wereld waarin alleen steeds dat wordt nagestreefd, wat goed is voor het lichaam, waarin de liefde Gods niet wordt gezien in toestanden van nood en kommer. En toch is het Zijn liefde die zich zo uit zoals het dienstig is voor de ziel. Want God is op de hoogte van de zegen van het leed en Hij wendt daarom vaak zulke middelen aan, om de mensen van de aardse wereld af te houden, Hij wil hen liever zien lijden dan ondergaan in het moeras van de wereld en haar zonde.

Hij weet dat ziekte en pijn een verandering teweeg kunnen brengen, maar dat de wereld nooit een geestelijk resultaat kan bieden voor de ziel, dat daarom de wereld eerst achteruit moet worden gesteld, waarvoor God Zijn indirecte hulp geeft doordat Hij de mensen afhoudt van de wereld en de gevaren ervan, door middelen die wel schijnbaar de liefde van God laten ontberen, maar voor de ziel nooit verderfelijk zijn, tenzij de mens in opstand komt tegen het lot en hij om Zijn tegenstander roept. Dan zal hij wel worden geholpen, maar anders dan de mens het zich voorstelt, hij helpt wel maar nooit zonder tegenprestatie. En deze tegenprestatie bestaat uit het afstaan aan hem van de ziel.

Geef u daarom over aan de wil van God als u getroffen wordt door nood en leed, mor en klaag niet, buig uw hoofd onder Zijn ordening en richt uw ogen alleen maar omhoog naar Hem. En Hij zal het kruis van u afnemen, Hij zal het u licht maken, zodra u zich, zonder iets te willen, overlaat aan Hem en zijn genadevolle leiding. Want u zult u steeds bemind kunnen weten door Hem die alleen door leed en nood u zelf voor zich wil winnen, die uw ziel wil louteren en haar steeds weer de gelegenheid biedt zich te beproeven in geduld en zachtmoedigheid, opdat dan de hulp Gods duidelijk komt, opdat Zijn liefde zichtbaar ingrijpt en Hij ook alle wonden heelt op de juiste tijd.

Amen

BD.5753

24 augustus 1953

Het luisteren naar het aangesproken worden door God

Naar Mij moet u luisteren - en Ik zal steeds zo tot u spreken dat u ook mijn liefde voor u zult kunnen herkennen. Alles om u heen kan en zal veranderen, maar mijn liefde voor u verandert niet. Ze volgt u op de voet, of u ver weg of dichtbij bent, en ze tracht voortdurend op u in te werken. Dat wil zeggen: ze probeert in u wederliefde op te wekken, wat dan de uiteindelijke terugkeer naar Mij betekent. En als Ik u kan aanspreken, als u Mij aanhoort, dan opent u de deur van uw hart voor Mij en dan kan mijn liefde met alle kracht werkzaam zijn. Dan kan Ik in u een vuur ontsteken dat niet meer gedoofd kan worden omdat mijn liefde zo sterk is dat in haar gloed elke weerstand verteert, dat ze bezit neemt van het wezen van de mens en het volledig verandert, dat ze de mens omvormt tot liefde. Ik zoek verbinding met u en daarom spreek Ik u aan. Hoort u Mij nu gewillig aan, dan brengt ook u de verbinding met Mij tot stand en dan kan Ik het dode tot leven wekken. Ik kan u die eerst nog dood bent zolang u ver van Mij bent, het ware leven geven. Mijn aanspreken moet deze dode toestand veranderen. Want mijn aanspreken is een liefdesstraal die u tot leven moet wekken.

Als u Mij nu de mogelijkheid biedt mijn straal van liefde in uw hart te laten neerdalen, als u dit mogelijk maakt door gewillig naar mijn woord te luisteren, dan zult u ook heel vlug het effect in uzelf bemerken. Het besef niet meer alleen te zijn zal in u ontwaken. U zult als het ware de tegenwoordigheid bespeuren van een Wezen dat uw welzijn wil, en u zult u zonder weerstand aan dit Wezen overgeven. Want dat is de uitwerking van mijn straal van liefde, dat de weerstand in u vermindert als Ik de mogelijkheid heb tot u te spreken en u naar mijn woorden luistert. En luisteren naar mijn woorden zult u altijd als u zich een korte tijd in de stilte begeeft, als u tot uzelf inkeert in gebed of stilletjes nadenkt over uzelf. Dan geeft u Mij altijd gelegenheid tot u te spreken, ofschoon u aanvankelijk mijn stem niet herkent maar gelooft alleen zelf na te denken.

Ik meng Mij steeds in uw gedachten omdat mijn liefde toch voortdurend op u gericht is en u altijd tracht te omvatten wanneer u stil wordt en uw blik naar binnen richt. Dan luistert u en dan kan Ik tot u spreken. En hoe bewuster u dit afkeren van de wereld naar binnen beoefent, des te bereidwilliger opent u voor Mij de deur van uw hart en des te duidelijker verneemt u mijn stem die antwoord geeft op uw vragen of u zo onderricht dat in u de liefde voor Mij ontvlamt, omdat u Mij nu als een God van liefde herkent zodra u Mij aanhoort, zodra u zich naar binnen keert en uw gedachten op Mij richt.

Steeds wil Ik met u spreken, maar zelden hoort u Mij aan. Zoekt u echter de eenzaamheid doordat u uw gedachten naar binnen richt, dan verneemt u ook mijn aanspreken, ofschoon u het toch niet meteen als een uiting van mijn liefde herkent omdat het verstand nog niet begrijpt wat de ziel al gevoeld of begrepen heeft. Maar steeds meer wordt mijn aanspreken bewust tot een onmetelijke zegen voor u en voor allen die u daarvan in kennis stelt dat de Vader met Zijn kind spreekt zodra het kind de Vader horen wil.

En u allen zult deze verbinding met Mij tot stand kunnen brengen. U allen hoeft alleen maar te luisteren om Mij ook te horen. Ik wil u alleen aansporen uw geestelijk oor te spitsen, u te oefenen in het horen van geestelijk aangesproken te worden, doordat u zich vaak in de stilte terugtrekt en verlangt naar mijn tegenwoordigheid. Dan ben Ik bij u en spreek tot u. Dan kom Ik zelf in het woord tot u en dan weet u ook dat Ik u liefheb en ook uw liefde winnen wil.

Amen

BD.5823

9 december 1953

Geestelijke en aardse nood

Breek voor de hongerige het brood, deel alles wat u bezit als u iemand gebrek ziet lijden, als hij zich tot u wendt om hulp en wees niet bang al uw geld uit te geven, want naar de mate waarmee u geeft zal ook u worden toegemeten. Geestelijk en ook aards zal het u rijkelijk toestromen, zodra u de rijkdom maar goed besteedt, zodra u die daarheen uitstrooit waar nood is en waar Ik zelf u heenleid, zodat u haar opmerkt.

Ik spreek nog meer van geestelijke dan van aardse nood, want de geestelijke nood leidt tot een totale krachteloosheid van de ziel, tot de geestelijke dood. Maar ook aan aardse nood moet u zich gelegen laten liggen, omdat u dan in het hart van uw medemens liefde opwekt, omdat hem dan ook een licht zal opgaan waarom hij in aardse nood is geraakt - en hoe hij zich daar weer uit bevrijden kan. De aardse nood zal daarom in de tijd van het einde zo groot zijn, omdat Ik de mensen zou willen redden uit de overgrote geestelijke nood - en dit nooit gebeuren kan als het de mens in aards opzicht alles naar wens gaat en zijn blikken onafgebroken op de wereld zijn gericht. Dan heb Ik geen toegang tot hun hart en dan kan Ik hen ook niet aanspreken. Dan kan Ik hun gedachten niet op het geestelijke richten, want de wereld treedt steeds op de voorgrond en heeft grotere macht over de mensen.

Wanneer ze echter geconfronteerd worden met aardse nood, vluchten ook enkele zielen naar Mij en roepen Mij aan om hulp, en als zij de weg rechtstreeks naar Mij niet vinden, daar zij niet in staat zijn te bidden omdat zij niet in Mij geloven, in mijn

liefde en mijn macht, dan moet u hun een weg banen - doordat u zich om hen bekommert en liefde geeft, die op een mens die zich in nood bevindt niet zonder uitwerking zal blijven, die hem weldadig zal treffen en ook wederliefde kan wekken, wat steeds een klein licht betekent, een zweempje inzicht - een schrede nader tot Mij.

Alleen op die manier kunt u de overgrote nood en ellende in de laatste tijd vóór het einde duidelijk maken. Ik wil daarmee niet straffen maar alleen opvoeden en Ik wil de mensen dat ontnemen wat vergif is voor hun zielen, hun echter in plaats daarvan een levenwekkende drank aanbieden. Ik wil helen waar mijn tegenstander wonden geslagen heeft die naar de dood voeren. Ik wil mijn kinderen alleen maar redden, ook als de middelen tot deze redding door u niet begrepen worden.

Ik weet waarlijk hoe deze middelen kunnen werken en Ik wend ze alleen daar aan, waar Ik mijn kinderen door een zware ziekte overvallen weet, die zij zelf niet onderkennen en die Ik zou willen genezen omdat Ik hen liefheb. En u, mensen moet Mij daarbij helpen doordat u zich bereidwillig laat leiden door Mij naar die zieken, bij wie de geestelijke ziekte zich in aardse nood doet gevoelen - en die u daarom helpen moet, opdat zij daaruit kracht putten en dan ook geduldig dragen wat mijn liefde hun zendt.

Denk aan allen die in nood zijn en weet, dat Ik allen probeer te redden die mijn tegenstander nog niet geheel in zijn macht heeft - doordat hij ze rijkelijk van aardse goederen kan voorzien, want dezen zijn verloren voor een eindeloos lange tijd.

Amen

BD.5825

13 december 1953

Liefde tot de wereld

De wereld tol betalen wil zeggen, het hemelrijk verspelen, omdat de mens beide tegelijk niet kan winnen. Wie de wereld aanhangt, die spant zich er ook niet voor in het hemelrijk te verwerven, want voor hem is er alleen de aardse wereld met haar bekoringen - en aan een rijk daarbuiten gelooft hij niet. En toch moet de weg naar het hemelrijk door deze aardse wereld heen gegaan worden, ze kan niet uitgeschakeld worden, want de mens leeft in deze wereld, hij moet het laatste stadium van zijn ontwikkeling op de aarde afleggen - te midden van het rijk dat aan de tegenstander van God toebehoort. Maar hij kan dit rijk overwinnen. Hij kan door de aardse wereld heengaan zonder zich buitengewoon door haar te laten imponeren, zonder haar met zijn zinnen te begeren. Hij kan haar bewust ervaren en toch boven haar staan. En dat is uw opgave - de wereld te overwinnen, want ze is u tot dit doel ter beschikking gesteld dat uw ziel daarin kan uitrijpen, dat zij zich in vrijheid van wil losmaakt van

alles wat de wereld toebehoort, omdat dit loslaten ook tegelijkertijd een losmaken is van hem die heer van deze wereld is, en een toekeren naar het geestelijke rijk en zijn Heer.

En zo is het vanzelfsprekend dat, wie zich tot slaaf van de wereld maakt, nimmer het geestelijke rijk in bezit kan nemen, noch in het aardse leven - noch na de dood van de mens. Het is begrijpelijk dat de heer van de wereld hem gekluisterd houdt, omdat de mens zelf hem daartoe het recht geeft, want het losmaken van de materiële wereld, het zich bevrijden uit zijn macht moet de mens zelf volbrengen. Hij moet strijd voeren tegen zichzelf, hij moet afstand kunnen doen om iets waardevols te winnen. Hij moet in de korte tijd van zijn aards bestaan alle verzoeken weerstaan, om dan het geestelijke rijk met al zijn heerlijkheden in bezit te kunnen nemen - dat hem duizendvoudig voor zijn afstand doen van het aardse schadeloos stelt. Hij zal dit echter alleen doen als hij de waardeloosheid en onbestendigheid van datgene inziet, wat hem op aarde begerenswaardig toeschijnt.

Alleen dit inzicht geeft hem kracht zijn wil juist te richten, en dit inzicht kan hij verkrijgen als hij maar nadenkt over de materiële wereld, want hij kan niet tot een verandering van wil gedwongen worden, hij kan alleen maar door wederwaardigheden tot innerlijke beschouwingen aangespoord worden, maar met welk resultaat - dat bepaalt hij zelf.

God kan hem alleen in zoverre helpen dat Hij hem de vergankelijkheid altijd weer laat zien, dat Hij wat de mens op aarde lief is aan het verval prijsgeeft. Dat Hij ingrijpt op een smartelijke wijze die op de mens indruk maakt. Dat Hij dat van hem wegneemt waaraan zijn hart hangt, altijd alleen om hem een aanwijzing te geven hoe waardeloos steeds het doel is van al zijn streven. Maar diegenen die uit zulke wederwaardigheden lering trekken kunnen zich gelukkig prijzen, want zij veranderen langzaam de richting van hun wil en geven de wereld op, om eenmaal het geestelijke rijk in bezit te nemen. Maar niemand moet geloven compromissen te kunnen sluiten, niemand moet geloven de wereld ongestraft te kunnen aanhangen. Elk streven heeft na de dood zijn uitwerking en gold dit alleen de wereld, dan brengt het hem ook de geestelijke dood, dan heeft hij ter wille van aards gewin het geestelijke rijk opgeofferd en de wereld heeft hem de dood gebracht. Dan heeft hij zich opnieuw aan de macht van hem overgegeven die zich in de diepte bevindt, en de weg naar boven duurt weer een eindeloos lange tijd.

Amen

5 januari 1954

Gods liefde gaat uit naar allen

De zieken en zwakken kom Ik naderbij om ze te genezen en te sterken - tot de bedroefden en verdrukten kom Ik, om ze te troosten en hun mijn bijstand te verzekeren - de vervolgdnen neem Ik in mijn armen opdat zij bij Mij weer een thuis vinden - en de gevallen til Ik op, Ik help hen dat zij weer vaste voet krijgen en vrolijk zijn. Ik kom tot allen die enkel met een gedachte Mij roepen, die in een God en Vader geloven, die Mij niet afwijzen als Ik hen wil helpen En zij allen kunnen zich gelukkig prijzen dat mijn oor hun roep hoort, dat mijn oog hun nood ziet en dat mijn liefde hun toebehoort, omdat zij mijn kinderen zijn - omdat zij geloven.

Maar Ik benader ook alle ongelovigen. Ik probeer Mij aan hen bekend te maken als helper - om hen aan te sporen mijn hulp te vragen en dankbaar aan te nemen. Ja, Ik benader de ongelovigen vaak in de vorm van nood en kommer, opdat zij aan Mij denken, van wie zij wel op de hoogte zijn maar niets willen weten. Want er bestaat geen mens die totaal geen kennis zou hebben van een Schepper en Behoeder van alle dingen. Wat echter velen ontbreekt is het geloof, dat er een verbinding is tussen Schepper en schepsel. En dit ongeloof laat ze niet de verbinding zoeken die hen zou overtuigen van Mij en mijn werken en van de grote liefde, die Mij met alle schepselen verbindt. Het geloof daarin maakt de mens gelukkig en laat hem ook de weg naar Mij vinden, maar meestal alleen als hij in nood is. De nood zou echter voor allen ondraaglijk zijn als Ik daarvan niet op de hoogte zou zijn en met mijn hulp overal daar zou kunnen zijn, waar geloof is.

Dat er altijd weer uitkomst is, dat altijd weer een tijd van nood en lijden gevolgd wordt door draaglijke omstandigheden is geen toeval - en is geen vanzelfsprekendheid, het is mijn ingrijpen, mijn leiding - het is mijn besturen en werkzaam zijn, dat in het lot van ieder mens duidelijk te herkennen is. En iedere weg door het lot genomen, zou de mens tot geloof in Mij kunnen en moeten voeren, maar wie Mij niet erkent - die wijst ook een voorbestemd lot af. Hij tracht alles vanuit eigen kracht of krachteloosheid te verklaren, zonder daaruit duidelijkheid te hebben vanwaar hij die kracht betreft en waarom hij ook krachteloos kan zijn. Maar de erkenning van mijzelf en een roep tot Mij zou waarlijk een grote verandering in zijn denken en ook in zijn aardse en geestelijke toestand ten gevolge hebben.

Ik weiger niemand die tot Mij roept. Maar Ik blijf op de achtergrond waar openlijk tegenstand tegen Mij geboden wordt, waar de afwijzing van mijzelf zo groot is dat ook de noden van het lichaam geen verandering in het denken teweeg brengen. Maar dan is het gevaar groot dat diegene tussenbeide komt die zijn doel bereikt heeft, namelijk Mij te verdringen. En deze geeft rijkelijk in het aardse leven - ontnemt echter alles wat tot het leven in de eeuwigheid zou kunnen leiden. Hij vergiftigt de

ziel en levert haar uit aan de dood, die veel pijnlijker is dan het zwaarste leven op aarde - en dit vergaat, de ziel echter moet lijden voor eeuwige tijden - totdat zij Mij toch eenmaal erkent en dan tot Mij om hulp roept, die haar dan ook verleend wordt.

Amen

BD.6194

21 februari 1955

Ernstige waarschuwing de wereld niet aan te hangen

Steeds weer vermaan Ik u zich van de wereld los te maken. Maar voortdurend ketent u, mensen uzelf meer aan haar, steeds meer jaagt u aardse goederen na, steeds meer zwelgt u in levensgenot en altijd verder verwijderd is voor u het geestelijke rijk, dat nooit tegelijk met de aardse wereld in bezit kan worden genomen.

En dat is uw ondergang, dat u zich uitlevert aan die heer die uw ziel omlaag trekt, dat u steeds meer in zijn vangnetten terechtkomt die verguld zijn, en daarom door u niet als datgene herkend worden - wat ze zijn.

Uw verlangen naar levensgenot brengt u de dood, want dit verlangen legt mijn tegenstander u in het hart, hij zet u aan tot 'n toenemend verlangen u aan het wereldlijk genot over te geven, hij wakkert al uw lichamelijke begeerten aan, dat ze vervulling zoeken en ook vinden in de zonde. Alle goede gedachten worden door hem verjaagd, de eigenliefde wordt tot hoogste gloed aangeblazen. De mensen zijn nog maar alleen aan hem gebonden, want zij vragen er niet meer naar of ze naar mijn wil leven, naar mijn welgevallen.

Zij zijn een prooi van de wereld, dus ook van hem die heer is van deze wereld. Dichte duisternis ligt over de aarde uitgespreid omdat geen geestelijke straal binnen kan komen en in deze duisternis heeft mijn tegenstander gemakkelijk spel, ontelbare zielen laten zich door hem vangen en hij bereidt dezen een lot dat zij in hun blindheid niet inzien. Hij geeft hun wel alles wat zij voor hun aards leven begeren, maar ontzettend is het lot na de dood van het lichaam, want dan neemt hij ze geheel in bezit en zijn ze krachteloos en kunnen zich niet uit zijn macht vrijmaken. En de korte tijd van het leven op aarde in welzijn, moeten zij betalen met een ontzettend lot in de eeuwigheid.

Maar of het de mensen nog zo ernstig wordt voorgesteld, of ze nog zo dringend vermaand en gewaarschuwd worden voor de vijand van hun ziel, zij luisteren daar niet naar, maar richten hun blik onafgewend naar de wereld - die hen lokt met haar glans. En de zonde neemt hand over hand toe, want wat de mens niet vanzelf toevalt, dat zoekt hij op een onrechtmatige manier te verkrijgen. Niets is meer heilig voor hem wat zijn lichaam streelt, eigendom noch leven van de naaste.

Bij zo'n gezindheid kan onmogelijk licht doorbreken in zijn hart. Hij bevindt zich in de dichtste duisternis en voelt zich daarbij wel. Het is een tijd van verdorvenheid - een tijd van zonde, waarin mijn tegenstander zijn triomfen viert, waarin mijn lichtboden weinig invloed krijgen en alleen de krachten uit de hel succes hebben.

Mijn tegenstander houdt verschrikkelijk huis - en de tijd loopt op z'n eind. Meer dan ooit is de arbeid in de wijngaard nodig, opdat die mensen nog gered worden die niet helemaal aan zijn invloed onderhevig zijn, wier zielen nog niet zijn slachtoffer zijn geworden.

Amen

BD.6340

27 augustus 1955

Genademiddelen - De weg met God

Nog is er een tijd van genade, nog probeer Ik u, mensen door allerlei middelen tot ommekeer te bewegen of tot volmaaktheid te brengen, alleen mag uw wil niet helemaal weerspannig zijn. Wanneer u, mensen tegen Mij in opstand komt, tegen uw lot en tegen alles wat u nog tot heil moet strekken, dan zijn mijn genademiddelen zonder uitwerking, en dan is ook uw leven in gevaar, het leven van de ziel, want zij valt ten prooi aan de geestelijke dood.

U, mensen moet u naar mijn wil voegen, u moet inzien dat u zelf machteloos bent en zonder weerstand (te kunnen) bieden overgeleverd aan Hem, die de macht heeft over hemel en aarde. Alleen door deze overgave zonder verzet zult u ook uw aardse leven voor uzelf verbeteren. En dan zult u ook de genademiddelen op u in laten werken en succes hebben voor uw ziel.

Het is de tijd van het einde, en daarom een tijd van grote nood, omdat Ik de mensen nog helpen wil om terug te keren of om zich te vervolmaken. Het zou waarlijk geen liefde van mijn kant zijn als Ik u, mensen aan uw lot zou overlaten, en u dus een vrij, onbezorgd leven op aarde zonder ellende en nood zou bereiden, want dan zou zeker uw ziel verloren gaan, omdat de innerlijke drang om vooruit te komen alleen nog maar in zeer weinig mensen aanwezig is.

Ik moet u bijstaan omdat Ik u liefheb en mijn bijstand kan Ik u alleen zo verlenen, zoals Ik deze als zegenbrengend inzie, doordat Ik u hard aanpak om u tot bezinning te brengen, daar u kort voor het einde staat en haast geboden is. Maar ieder mens kan voor zichzelf zijn aardse lot verbeteren, als hij in gemeenschap met Mij de weg over de aarde gaat, als hij zich dicht bij Mij aansluit en daarom iedere val in de diepte onmogelijk maakt. Dan zal Ik hem ook zo leiden dat zijn aardse leven makkelijker te dragen is, want dan heb Ik geen harde hulpmiddelen meer nodig - omdat Ik hem voor

Mij gewonnen heb. Zolang echter de mens Mij nog weerstand biedt, bemerkt hij alleen de last, niet echter mijn hulp.

Doch mijn liefde geldt ook hem en zoekt hem te winnen, alleen met andere middelen, maar die nochtans genademiddelen zijn, omdat ze alleen de terugkeer van mijn schepselen naar Mij ten doel hebben en bereiken moeten. Hoe gering echter zijn dit lijden en deze noden tegenover de kwellingen van een nieuwe verbanning in de vaste materie die u, mensen echter onherroepelijk ten deel zal vallen, als u zich niet buigt onder mijn wil in de laatste tijd vóór het einde.

Niets anders wil Ik door lijden en nood bereiken dan dat u tot Mij komt, die u altijd kan en wil helpen. U bent vermoeid en belast. U weet er toch Een, die u tot zich roept. Volg Zijn roep: "Kom tot Mij, allen die uitgeput bent en onder lasten gebukt gaat, Ik wil u verkwikken".

En er is niets wat Ik u onthoud, als het maar tot heil van uw ziel dient. Sluit u aan in de rijen van mijn kinderen, plaats u niet terzijde in eigenzinnigheid of trots, maar kom ook u, die nog ver van Mij bent en geef uw weerstand op, want de weg met Mij te bewandelen is waarlijk gemakkelijker en mooier. Ik leid u zo dat u moeiteloos uw doel bereikt, alleen voert mijn weg ver weg van de wereld. Maar het is uw ware vaderland, dat u opneemt als u de aarde moet verlaten. Want mijn rijk is niet van deze wereld. Slechts een korte weg over de aarde ligt nog voor u, maar hij is voor u voldoende om het juiste doel te bereiken. Maar geef u op dit korte traject over aan Mij en mijn leiding en u zult er geen spijt van hebben Hem gevolgd te zijn, die uw aller Vader is, die zijn kinderen wil brengen naar de eeuwige zaligheid.

Amen

BD.6547

15 mei 1956

Meelopen is nutteloos

U zult niet op 'n noemenswaardig resultaat kunnen bogen op het einde van uw aardse leven, als u de brede weg bent gegaan, als u zich bij hen die daarop voortgaan hebt aangesloten - zonder van tevoren te vragen waar de weg heengaat die de massa's bewandelen. Want dan bent u alleen meelopers die menen hun verantwoordelijkheid te kunnen afschuiven op hun naasten, op die - welke de menigte aanvoeren. Ieder afzonderlijk mens zal op zijn levensreis telkens aan een tweesprong komen, en er zullen ook van de begeleiders altijd weer enige andere wegen gaan - dan moet de mens zelf een beslissing nemen waarheen hij zich wil wenden. Want als hij tot aan het einde van zijn leven slechts een meeloper blijft, heeft hij niets gewonnen voor het heil van zijn ziel.

Daarom kunnen kerkelijke organisaties voor hun leden nooit het bereiken van de zaligheid garanderen, omdat ieder mens deze zelf moet nastreven en bevechten. Wel kunnen hem daartoe aanwijzingen gegeven worden, maar ieder mens moet nu bij zichzelf die arbeid aan zijn ziel verrichten, dat wil zeggen: een ieder moet nu voor zich de weg gaan die omhoog leidt.

Het is een grote dwaling de verantwoordelijkheid voor zijn ziel te willen afschuiven op zogenaamde leiders, altijd alleen maar te doen wat deze leiders verlangen en te geloven, dat dit bewuste arbeid aan de ziel zou zijn. Het is een grote dwaling te menen het verlangen van deze leiders niet aan een onderzoek te mogen onderwerpen - onvoorwaardelijk alles aan te nemen en te geloven wat door hen als waarheid wordt voorgesteld.

Zelfs als het de waarheid is, moet ieder mens er zelf een standpunt over innemen, want dan pas kan hij onderkennen wanneer dwaling binnen mocht sluipen en zich daartegen weren. Wie zich echter geheel en al verlaat op dat wat noodzakelijk onderzocht moet worden, die mag niet aannemen dat zijn nalatigheid verontschuldiging vindt, hij mag niet geloven zijn schuld op de hals te kunnen laden bij hen die hem verkeerd geleid hebben. Ieder ziet de wegen die zich afsplitsen en hij kan die wegen net zo makkelijk gaan, als die waarop hij al gelopen heeft. Maar hij moet zich altijd afvragen waarheen die verschillende wegen leiden - en dan bewust kiezen. Wie echter zijn ogen naar de grond slaat en gedachteloos achter de massa aanloopt, die kan de wegkruising gemakkelijk over het hoofd zien, en ook dan is het zijn eigen schuld. Want hij moet om zich heen kijken, hij moet niet domweg maar doorlopen, hoewel hem de gave ten deel viel te mogen zien.

En hij moet nadenken, omdat hem daarvoor het verstand gegeven werd, dat hij ook moet gebruiken om het heil van zijn ziel te bewerkstelligen. En u moet ook weten dat de weg die de massa gaat nooit de juiste is. Want de massa's worden aangevoerd door Gods tegenstander en nooit zal daar de waarheid te vinden zijn.

Als, u, mensen u toch voor ogen zou willen houden dat op aarde de tegenstander de overmacht heeft, en dat veel meer mensen hem toebehoren dan God. Als u toch aan de slechtheid van de mensen, aan de liefdeloosheid en het lage geestelijk niveau zou mogen zien hoe groot zijn macht is over de mensheid. Dan zou u, als u er ernstig naar streeft het heil van uw ziel te bereiken, u niet onder de grote massa bevinden, u zou u er van afzonderen en een weg zoeken die een andere richting heeft. U zou acht slaan op de boden die met een licht voorop gaan om u de weg te verlichten, u zou u niet tevreden stellen met holle frasen, u zou wijze onderrichtingen verlangen die u een juist licht geven. U zou zelf nadenken en een steeds helderder licht ontvangen.

Schud uw zorgeloosheid af indien het om het heil van uw ziel gaat. Laat niet anderen voor u zorgen, want voor uw ziel draagt u zelf de verantwoording, die niemand u kan

afnemen. Probeer zelf met God in verbinding te komen, kies Hem tot uw Leidsman en maak u los van hen - die geloven op aarde Zijn vertegenwoordigers te zijn, want de ware vertegenwoordigers van God zullen u er altijd alleen maar op wijzen de verbinding met God tot stand te brengen, de valse vertegenwoordigers echter willen u de verantwoording afnemen en verlangen van u alleen blinde gehoorzaamheid en vervulling van de door hen zelf uitgevaardigde geboden.

Wilt u zalig worden, dan moet u ook de wegen gaan die naar de zaligheid leiden. U moet God bidden dat Hij u de juiste wegen aanwijst en u de kracht geeft ze te gaan, ook als zij opwaarts voeren. En God zal u de ware leiders tegemoet sturen, Hij zal u zelf trekken en u zult dan zeker het ware doel bereiken.

Amen

* * *